

Testvérek

„Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!”

Zsoltárok 133.1

TALÁLJATOK OTTHONRA A GYÜLEKEZETBEN!

**Konfirmáció és
konfirmáltak
találkozója**

Házi Áldás

*Hal hit, ott szerdet,
Hal szerdet, ott béke,
Hal béke, ott áldás,
Hal áldás, ott Isten,
Hal Isten
Ott szükség nincsen.*

**HOGY IS
VAN EZ?**

**Házszentelés
a reformátusoknál?**

**Hazaváró
kör**

Anna, az Isten előtt kedves asszony

Anyák napi istentiszteleten elhangzott igehirdetés

Dátum: 2023.05.07.

1Sám 1,1-10.17

¹Volt egy ember Rámátajim-Cófimból, Efraim hegyvidékéről, akinek Elkáná volt a neve; efráta volt, Jeróhámnak a fia, aki Elíhú fia, aki Tóhú fia, aki Cúf fia volt. ²Két felesége volt; az egyiknek Anna, a másíknak Peninná volt a neve. Peninnának voltak gyermekei, de Annának nem voltak gyermekei. ³Ez az ember évenként fölment városából Sílóba, hogy imádkozzon, és áldozzon a Seregek URának. Ott pedig Éli két fia, Hofní és Fineás voltak az ÚR papjai. ⁴Amikor eljött az a nap, amelyen Elkáná áldozni szokott, egy-egy részt adott feleségének, Peninnának meg mindegyik fiának és lányának. ⁵Annának is csak egy részt adott, pedig Annát nagyon szerette, de az ÚR bezárta a méhét. ⁶Vetélytársa is sokat bosszantotta őt, hogy felingerelje, mivel az ÚR bezárta a méhét. ⁷Így történt ez évről évre: valahányszor fölment az ÚR házába, ezzel bosszantotta őt. Ő

meg csak sírt, és nem evett semmit. ⁸Akkor ezt mondta neki a férje, Elkáná: Anna, miért sírsz, és miért nem eszel? Miért vagy úgy elkeseredve? Nem érek én többet neked tíz fiúnál? ⁹Egyszer Anna fölkel, miután ettek és ittak Sílóban. Éli pap meg ott ült egy széken az ÚR templomának az ajtófélfájánál. ¹⁰Az asszony lelke mélyéig elkeseredve könyörgött az ÚRhoz, és keservesen sírt.

¹⁷Éli erre így válaszolt: Menj el békességgel! Izráel Istene teljesítse kérésedet, amivel hozzá folyamodtál!

1Tim 5,3-4

³Az özvegyasszonyokat, akik valóban özvegyek, tiszteld. ⁴Ha pedig egy özvegyasszonynak vannak gyermekei vagy unokái, akkor ezek először azt tanulják meg, hogy saját családjukról istenfélő módon gondoskodjanak, és hálájukat szüleik iránt így róják le, mert ez kedves Istennek.

Bev.: Egy bostoni fejedelmesség ügynökség egy operatív igazgatói álláshirdetést jelentetett meg különböző online felületeken és hírlapokban, és bár – csak az interneten – 2,7 millióan olvasták el, végül – a rendkívül szokatlan elvárások miatt – csupán 24-en jelentkeztek az állásinterjúra. Amikor pedig a fejedelmesség az interjúk során ecsetelni kezdte egészen részletesen az állás betöltéséhez szükséges követelményeket, a jelentkezők kivétel nélkül elképedtek, mert a következő feltételeket hallották:

„Ez nemcsak egyszerűen egy munka, hanem ez rendkívül fontos munka. A legfontosabb elvárásunk a rugalmasság, ugyanis állandó készenlétben kell állni, éjszakánként is és ünnepnapokon is. Ebédelni is csak akkor lehet, ha az ügyfél már ebédelt, de ebben az esetben is csak akkor, ha az ügyfél – ebédjét követően – nem vár el tőlünk esetleg rögtön ezután valamilyen más egyéb szolgáltatást. Az állás betöltéséhez azonban a rugalmasságon kívül szükség van még némi orvosi, pénzügyi és gasztronómiai képzettségre is. De a legfontosabb az állandó készenlét, a folyamatos odafigyelés és az ügyfelek teljes körű kiszolgálása.”

Minden jelentkező kivétel nélkül döbbenten hallgatta a férfi szavait, és persze a legtöbben hangot is adtak annak, hogy mennyire embertelennek tartják a napi 24 órás helytállást. Volt, aki még azt is megkérdezte, hogy ez a munka – így ebben a formában – legális-e?

Amikor pedig az interjúztató azt is elmondta a jelölteknek, hogy mindezt mindenféle fizetség nélkül, vagyis teljesen ingyenesen várják el az állásra jelentkezőktől, szinte kivétel nélkül azt kérdezték, hogy valóban komolyan gondolják-e ezt, ugyanis el sem tudják képzelni, hogy van-e bárki a világon, aki egy ilyen munkát, ilyen feltételek mellett elvállal.

Ezekre az elképedt reakciókra végül azt válaszolta a fejedelmesség, hogy: Igenis többmillióan végzik boldogan és naponta ezt a nagyon fontos munkát, ez ugyanis: az anyaság.

Kedves Testvérek! Nagyon jó dolog az, hogy van évek egy olyan napja, amikor különösen is odafigyelhetünk az édesanyákra, a nagymamákra, és köszönetet mondha-

tunk nekik azért, hogy ők vannak. Mert – emberileg nézve – az édesanyánktól kaptuk az életünket.

Isten Igéje nagyon sok helyen beszél édesanyákról. Például, olvasunk az ósatyák feleségeiről, akik mind a meddőséggel küzdöttek hosszú időn át, végül azonban Isten megadta számukra a gyermekáldást. Így ismerjük meg Ábrahám feleségét, Sárát, aki különösen idős korában szülte meg fiát, Izsákot.

Majd meg megismerjük Rebekát, akiről azt olvassuk, hogy „És Izsák könyörgött az ÚRnak feleségeért, mert meddő volt. Az ÚR pedig engedett könyörgésének, úgyhogy teherbe esett Rebeka, a felesége.” (1Móz 25,21)

A meddőség nehéz terhét ilyen módon is együtt hordozta vele a férje. Ugyanis Izsák imádkozott és könyörgött érte az ÚRhoz. Isten pedig meghallgatta könyörgésüket, és Rebeka gyermekeket, iker fiúkat szült: Ézsaut és Jákóbot. Ezt hadd hangsúlyozzam még egyszer: Izsák imádkozott feleségeért, egy rendkívül nehéz élethelyzetben, és együtt tapasztalták meg Isten gyógyító, áldást adó kegyelmét.

Jákób lett a harmadik ósatya, akinek volt két felesége, Lea és Ráhel, azonban Ráhel meddő volt. Sokáig nem születhetett gyermeke. Majd meghallgatta Isten az ő imádságát, könyörgését is és két fiúnak is életet adott. (1Móz 30,22)

Ezekből a történetekből is nagyon jól látszik, hogy egy házaspár életében, egy asszony életében mennyire fontos volt az, hogy szülessen gyermeke. Egy gyermek születését tekintették az életben a legfontosabb dolognak, őt tartották Isten legnagyobb ajándékának és áldásának. De azt is láthatjuk, hogy mennyire fontos, hogy a házaspár imádkozzon a gyermekért, vagy bármilyen más helyzetbe kerülnek, együtt imádkozzanak az ÚRhoz segítségért és áldásért.

Ha ezeket látjuk, akkor érthetjük meg még teljesebben Anna életét és történetét Sámuel könyvéből.

A Biblia úgy kezdi ezt a történetet, hogy bemutatja a családfőt, akit Elkáná-nak neveztek. Az Elkána név jelentése: Isten teremtett. Vagyis ennek a családfőnek a neve Isten teremtői hatalmára mutat fel. És ennek ellenére

mégsem születhetett gyermeke Annának. Vajon Isten teremtető hatalma kudarcot vallott volna – tehette fel a kérdést Elkána – hogy a feleségének nem lehetett gyermeke?

Mivel annak idején ennyire erős volt a vágy az emberekben, hogy legyen gyermekük, és ennyire óriási isteni áldásnak számított egy gyermek, különösen egy fiúgyermek születése, ezért valószínűleg Elkána azért vette feleségül Peninnát, mert Annának nem születhetett gyermeke. Abban a korban teljesen természetes volt, hogy egy férfinak több felesége is volt – ahogy ezt más helyeken is olvassuk.

Ezek a száraz tények, amiket megtudunk erről a családról rögtön a történet legelején. De nézzük meg, hogy ezeken túl mit tudhatunk meg Annáról? Miben gazdagítja látásunkat és hitünket Anna példája? Mit tanulhatunk ebből a bibliai történetből?

1. „Annát nagyon szerette” a férje, Elkána – olvassuk az 1. fejezet 5. versében. És annak ellenére nagyon szerette őt, hogy „az Úr bezárta a méhét”, hogy meddő volt. Elkána nagyon szerette Annát. Ez az, amit minden feleség, minden nő megérdemel, hogy nagyon szeresse őt a férje. Ez a kiindulási alap. És ezt azért szeretném nagyon kihangsúlyozni, mert sokszor láttam már az életben, hogy a nők, az édesanyák ott vesztették el a talajt a lábuk alól, hogy a férjük, a társuk, akivel egymásnak örök hűséget fogadtak, nem szerette őket egy idő után, hogy meghidegült a szeretet.

Egy nő, egy édesanya számára azonban hatalmas motiváló erőt jelent az, hogy a férje szereti őt, és a szeretetét sokféle módon és minden egyes nap kimutatja felé. Pál apostol így tanítja a férfiakat az Efézusi levél 5. részében: 25Férfiak! Úgy szeressétek feleségeteket, ahogyan Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta érte, ... 28Hasonlóképpen a férfiak is szeressék a feleségüket, mint a saját testüket. Aki szereti a feleségét, az önmagát szereti.

A nőket, a feleségeinket, gyermekeink édesanyját a szeretet élteti, ez ad számukra olyan erőt, amivel képesek éveken át heti hét napon keresztül napi 24 órán át készenlétben állni a gyermekeink mellett és mellettünk. Így képesek az anyaság rendkívül fontos munkáját hűségesen és rugalmasan és fáradhatatlanul elvégezni.

Mennyire különös, hogy néhány órára a bébiszitternek komoly pénzeket kell kifizetni, hogy vigyázzon a gyermekekre, ugyanakkor az édesanyák megteszik ezt ingyen éveken át.

Ingyen teszik, de hatalmas erőforrást ad számukra az, ha mi, férfiak, férjek szeretjük őket. És ehhez hozzá szeretném tenni azt, hogy az édesanyáknak további erőforrása még a gyermekeik szeretete is. A szeretet valóságos erőforrás, amit azonban nem elég érezni, és nem elég mondani sem, hanem cselekedni kell a szeretet tetteit.

Kedves Férfiak és Gyerekek! Tetteinkkel mutassuk meg, hogy szeretjük az édesanyákat, nagymamákat és a dédiket. És velük együtt szeretjük a lányainkat, akik már édesanyák, vagy még csak ezután lesznek édesanyák. Szeressük őket úgy, mint leendő édesanyákat, akik majd egyszer életet adnak az unokáinknak.

2. A következő, amit megtudunk a bibliai Annáról, hogy hosszú ideig szenvedett gyermektelensége miatt. És ezt a fájdalmat még nehezebbé tette férjének második felesége, Peninná, aki valóban vetélytársa lett, és mivel neki voltak gyermekei, ezért sokáig úgy tűnt, hogy ő fog győzni ebben

a versengésben.

Anna sokszor sírt, és annyira el volt keseredve, hogy még enni sem nagyon tudott. És hiába próbálta férje megvigasztalni, nem nagyon tudta. Ilyeneket mondott neki a férje: „Nem érek én többet neked tíz fiúnál?” Igaz, hogy nagyon szerette feleségét, de mégsem tudta őt megvigasztalni. És az ilyen ügyetlen mondatokkal, nem is csoda, hogy nem sikerült a vigasztalás.

Elkána bizony olyan volt 3000 évvel ezelőtt, mint általában mi, mai férfiak vagyunk: kicsit ügyetlenül kezeljük ezeket a lelki fájdalmakat. Ezért talán úgy érezheti a feleségünk, hogy érzéketlenek vagyunk a bánatuk iránt, pedig valójában minket is bánt az ő szomorúságuk, csak nem tudjuk magunkat jól kifejezni.

Én egészen biztos vagyok abban, hogy Elkána is szenvedett amiatt, hogy a szeretett feleségétől nem születhetett gyermeke. És ahogy korábban Ábrahám, Izsák, és Jákób is nagyon szerette feleségét, úgy Elkána is szerette Annát, csak nem tudta mindig a megfelelő módon ezt megmutatni neki. Anna pedig „csak sírt, és nem evett semmit”.

Ebből a történetből nekünk, mai férjeknek és férfiaknak is lehet tanulni. Meg tanulhatjuk azt, hogy figyeljünk jobban a feleségeinkre, gyermekeink édesanyjára, hogy a szeretetet számukra érthetőbben mutassuk ki, és akkor nem tűnünk érzéketleneknek. Ahogy Pál tanítja: „Örüljete az örülőkkel, sírjatok a sírókkal.” (Róma 12,15)

3. A harmadik, amit megtudunk Annáról az, hogy egyszer arra az elhatározásra jutott, hogy ő külön is elmegy a templomba, hogy imádkozzon az Úrhoz gyermekáldásért. Lehet, hogy addig úgy gondolta, hogy elég, ha a férje, Elkána imádkozik Istenhez.

De a gyermekért való imádság az apa és az anya közös feladata, felelőssége és lehetősége. Meg kellett azt értenie Annának, hogy nem elég, ha csak a férje imádkozik Istenhez, hanem neki is imádkoznia, könyörögnie kell.

És ez hatalmas felismerés! Férjnek és feleségnek együtt kell imádkozni az Úrhoz a gyermekükért. Ha még nincs gyermekük, akkor együtt kérjenek az Úrtól gyermekáldást. Ha pedig van már gyermekük, akkor a férfi és a nő, a férj és a felesége, az apa és az anya együtt könyörögjön az Úrhoz a gyermekük érdekében.

De mit kérjünk Istentől? Miért imádkozunk? – kérdezik talán többen is. Pl. gondoljanak arra, hogy amikor aggódnak gyermekükért, mert féltik őt, akkor ezért imádkozzanak Istenhez. Kérjék, adjon Isten gyógyulást neki! Segítsen az Úr beilleszkedni az új óvodai, az új iskolai közösségbe. Segítsen neki a dolgozatnál, a feleléskor, az érettségi vizsgákon, a felvételiben. Adjon az Úr neki hozzáillő társat! Óvja őt meg a veszélyektől, a hamis, de csábító eszméktől! Kérjenek Istentől bölcsességet, hogy helyesen tudják nevelni gyermeküket. Stb.

Annyi mindenért lehet imádkozni! Annyi mindent lehet az Úrtól kérni, és még több mindent lehet neki megköszönni. Egy-egy nehéz dolgozat vagy most az érettségi vizsgák előtt sokan szurkolnak és szorítanak gyermekeiknek. De mennyivel nagyobb erő van abban, ha imádkozunk gyermekeinkért a Teremtő Istenhez.

Anna gyermekáldásért könyörgött Istenhez, hogy az Úr mutassa meg teremtető hatalmát azzal, hogy megnyitja méhét, és gyermeket ad neki. És az Úr meghallgatta Anna könyörgését. Egy évvel később megszületett Sámuel, akinek neve azt jelenti: Isten meghallgatott.

4. A negyedik fontos dolog, ami Anna életéből példa a

mai édesanyák számára, hogy nemcsak kérni tud Istentől, hanem hittel rábízta az Úrra kérését, gondját, félelmét és gyermekét.

Úgy gondolom, hogy különösen fontos jellemzője a hitnek, amikor kész és képes valamit teljesen letenni Isten kezébe. Olyan ez, mint amikor egy gyermek ki tudja nyitni az ököbe szorított tenyerét, hogy odaadja azt a drága kincset, amit addig féltve őrzött. Amikor aggódunk és féltjük gyermekeinket, akkor talán még azt is megteszünk, hogy imádkozunk értük. De az már nagyon nehezen szokott menni, hogy az imádság után, amikor kimondjuk, hogy „ámen”, akkor rábízunk az Úrra kérésünket, és utána már nem aggodalmaskodunk.

Anna sírt, sírva könyörgött az Úrhoz, hogy nyissa meg a méhét, és legyen gyermeke. „Azután elment az asszony a maga útjára, evett, és nem volt többé szomorú az arca.” (1,18) Le tudta tenni minden terhét Isten kezébe, Anna. Ahogy Péter apostol írja: Minden gondotokat Őreá vessétek, mert neki gondja van rátok. (1Pt 5,7) És ez a házaspár megtapasztalta azt, hogy amikor együtt imádkoztak az Úrhoz, és együtt tették le hittel az Ő kezébe kérésüket, akkor az Úr hatalmasan cselekedett.

5. Befejezésül hadd utaljak vissza a bevezető bosztoni

történetre. Az anyaságot ingyen vállalják az édesanyák, mert egyszerűen megfizethetetlen az az áldozat, amit sok-sok éven keresztül végeznek. Ugyanakkor mégis van, amit adhatunk nekik, amivel tartozunk az édesanyáknak: ez pedig a hála.

Pál ugyan az özvegyasszonyokról ír, a velük való törődést hangsúlyozza, de ez annak a kornak a jellegzetességéből következik. Én ezekből gondolatokból azt szeretném kiemelni, hogy a gyermekek és az unokák – idézem – „először azt tanulják meg, hogy saját családjukról istenfélő módon gondoskodjanak, és hálájukat szüleik iránt így róják le, mert ez kedves Istennek”.

Az apostol özvegyekről szóló tanításából ez lett számomra különösen hangsúlyos: Isten számára az a kedves, ha hálásak vagyunk szüleink iránt, és hálánkat istenfélő módon úgy tudjuk megmutatni, ha gondoskodunk róluk. Először a szülőkről és a saját családjukról való gondoskodást és a hálás életet kell megtanulni, mert ez kedves Istennek.

Az Ige szerint édesanya fizetsége: a hála, a gyermekeinek a hálája. Legyünk nekik hálásak mindig, és legyünk értük hálásak az Úrnak! Ámen.

Loment Péter lelkész

1848. március 15-ére emlékezett Hajdúböszörmény

A Hajdú-Bihar vármegyei központi ünnepség helyszíne volt március 15-én Hajdúböszörmény. A megemlékezés ünnepi istentisztelettel kezdődött a Bocskai téri Református templomban. Az ünnepi istentiszteleten megjelent Latorcai Csaba területfejlesztési miniszterhelyettes, Pajna Zoltán a Megyei Közgyűlés elnöke, Tiba István országgyűlési képviselő, Kiss Attila polgármester, Sőrés István és Főrizs László alpolgármesterek, a képviselőtestület tagjai, a Kálvin téri gyülekezet lelkipásztorai, Somogyi László és Rácz Gábor tiszteletes urak, intézményvezetők és a gyülekezet tagjai. Az ige

szavával köszöntötte a megjelenteket és ígét hirdetett Loment Péter, a Bocskai téri gyülekezet lelkipásztora.

Ünnepi megemlékezésében Pál apostol Timóteushoz írt első levelének 6. részéből a 10-11. igeverset választotta.

„Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme, amely után sóvárogva egyesek eltévelyedtek a hittől, és sok fájdalmat okoztak önmaguknak. Te pedig, Isten embere, kerüld ezeket. Ellenben törekedj igazságra, kegyességre, hitre, szeretetre, állhatatosságra, szelídlélkűségre.”

Ezzel az igeszakasszal kapcsolta össze nemzeti történelmünk dicső napjait a ma történéseivel. Majd közös imára hívta az ünnepelő gyülekezetet.

Az istentisztelet végén az egybegyűltek elénekelték nemzeti imádságunkat, a Himnuszt.

A megemlékezés - a kellemetlen idő ellenére - az Ady téren koszorúzással folytatódott a 17. százárezred szobránál.

Az ünnepi műsorra a Silye Gábor Művelődési Központ színháztermében került sor. A Himnusz elhangzása után, a polgármesternek- és a megyei közgyűlés elnökének köszöntője következett. Ünnepi beszédet Latorcai Csaba területfejlesztési miniszterhelyettes mondott. A Bocskai István Általános Iskola diákjai emelkedett hangvételű irodalmi műsorrall léptek színpadra. A műsört szerkesztette Takácsné Bíró Zsuzsa igazgatónő

és kollégái. A közönség hosszan tartó tapssal fejezte ki elismerését és köszönetét. A Szózat hangjaival zárult az ünnepség.

Tamus Elvira

(Fotók: Horváth Tamás)

Közösségépítés a Budapesti Fesztiválzenekarral

A „Díszpolgárok az orgonáért” koncertsorozat 6. előadásra került sor ez év április 28-án, 18 órai kezdettel a Bocskai téri református templomunkban. Vásáry Tamás, Fridrich Ádám, Dr. Kövér György, Jakab István, Nagy

Antal János után ezúttal dr. Cs. Varga László nyugalmazott állatorvos, volt alpolgármester volt előadásunk vendége, mint Hajdúböszörmény város díszpolgára. A zenei élményről a Budapesti Fesztiválzenekar barokk együttese gondoskodott.

Loment Péter, gyülekezetünk vezető lelképásztora igéivel köszöntötte a megjelent érdeklődő vendégeket. Annak ellenére, hogy a tavaszi fesztivál keretében ezen az estén több rendezvény volt a főtéren és a Művelődési Központ-

már a Római Birodalom idején megjelent a hangszerek között a mai orgona elődjének mondható víziorgona, de a modern orgonák is már mintegy 300 éve szolgálnak a templomokban. Részletesen szólt templomunk orgonáinak építőiről is, a nagyváradi mesterről, Ország Sándor és Angster Józsefről, hitet téve orgonánk megmentése melletti elkötelezettségéről.

Ezt követően a Budapesti Fesztiválzenekar barokk együttesének koncertjére került sor. Programjukban a barokk zene klasszikusainak műveiből válogattak számunkra.

Elsőként Alessandro Stradella La Susanna című oratóriumából a Kitől remélem, ó, egek című dal hangzott fel, ezt követte Johann Rosenmüller 3. szonátája, majd, Johann Valentin Meder kantátája: Segíts meg Istenem! Befejezésül Sebastian Bach Törj kenyeret az éhezőknek című kórusművét hallgatva újra megcsodálhattuk a négy szólólista művész csodálatos énekését.

Barokk zenét nem mindennap hallhatunk, ennek ellenére vagy éppen ezért a hallgatóság nagy tapsal jutalmazta a fellépő zenészeket, énekeseket

Balogh Gyárfás, a Templomi Orgona Megmentésért Alapítvány kuratóriumi elnöke megköszönte az együttes művészeinek a felejthetetlen élményt, amelyben részesített bennünket. Elmondta, hogy a barokk együttes az ország több templomában tart koncerteket a napokban, azzal a céllal, hogy a körük épülő közösség tovább gyarapodjon. mi pedig, hála az Úrnak, orgonamentésben

ban, mintegy 300 vendég tisztelt meg bennünket, s többen közülük a szomszédos településekről érkeztek.

Baja Áron Zoltánnak, a Bocskai István Gimnázium 11. A osztályos tanulójának, mint programvezetőnek felkérésére dr. Cs. Varga László díszpolgár vendégünk adott elő az orgonaépítész történetéről. Megtudhattuk tőle, hogy

résztevők táborát gyarapíthattuk az ő közreműködésükkel.

Köszönet mindenkinek, aki közreműködött a koncertszervezésben és az azt követő szeretetvendégség előkészítésében, lebonyolításában.

Gyulai Edit és Balogh Gyárfás

Ima böjt alatt

Drága Uram!

Köszönöm azt a rengeteg áldást,
mellyel elhalmoztál életem során.
Köszönöm a családomat, a gyermekei-
met, az egészségünket,
a hitünket, a sikereinket.
Hálát adok minden napért, a szolgálá-
tokért.
Könyörgök a betegekért, gyászolókért,
az éhezőkért, háborúban harcolókért,
a kizsákmányolt egész Földért.

Te adj bölcsességet a vezetőknek,
szeretetet minden szívbe.
Köszönöm, hogy annyira szeretsz,
hogy Fiadat adtad minden ember
bűnéért cserébe, aki elfogadja Megvál-
tójának.
Köszönöm, hogy tart még kegyelmed.
Bocsáss meg gyengeségeimért és adj
nekem erőt
a Jóhír mondására és bátorításokra,

több jó cselekedetekhez, türelemhez,
nem ítélkezéshez,
hobbijaim megfékezéséhez, mulasztá-
saim pótlásához,
bocsánatkéréshez.
Indíts el még több gyülekezetbe járó,
szolgálni és böjtölni is kész embert,
akiket gyermekedé formálsz észrevét-
len

Tardiné Szilvi

Lemondások, megvonások és a böjt

Böjtfő előtti napokban azon gondolkodtam, hogy miről
mondhatnék most le az ez évi böjt időszakában. Nyilván
olyan dologról, ami fontos nekem, s nap mint nap érzem
majd a hiányát.

Előzőekben volt már csoki, egyéb étel, sok beszéd megvo-
nása. A gobelinezésről azért nem akartam lemondani,
mert húsvétra három embert szándékoztam meglepni, s ez
sikerült is néhány éjszakázással.

A melegről kényszerűségből kellett lemondanunk, a szín-
házról és egyéb drágább dolgokról is, az ital nálam nem
nyom a latban, a filmnézés közös program, így maradt az
olvasás, a szórakoztató irodalom elhagyása. A Biblia és a
Világ vallásai, férjemmel közösen felolvasott, igen komoly
és nehéz olvasmány elől maradt, s még nagyobb jelentő-
séggel bírtak.

A böjt nem egyszerű kérdés, ahány ember, annyi értelme-
zés, de mindenképpen tartalmaznia kell az ételről való le-

mondást és az elmélyülő imádságokat. Van nagy böjt hús-
vét előtt és van időszakos esetleg egy napos. Én apai nagy-
mamám látam böjtölni, amikor valakiért, valamiért
vagy betegség miatt nem evett egész nap. Imádkozott, di-
cséreteket énekelt máskor is, így ez nem volt szokatlan
böjtöléskor sem.

A Mt.17. részében a kórságos fiú meggyógyításánál ezt
mondja a tanítványoknak Jézus legvégül.

„Ez a fajzat pedig ki nem megy, hanemha könyörgés és
böjtölés által.”

Jó ezt nekünk, ma élő keresztény híveknek is megtapasztal-
nunk, hogyha a mi kicsinyke hitünket könyörgésekkel és
ilyen-olyan szabályos vagy szabálytalan böjtölésekkel, de
őszinte és alázatos hittel és örömmel odaszánjuk Megvál-
tónknak, akkor neki hatalma van arra, hogy kipótolja és
megáldja azt.

Tardiné Szilvi

Élő kövek ifjúsági kör

Ugyanazon a héten szombaton, amikor a Hazaváró kör-
be mentem első alkalommal, elnéztem az Élő kövek ifjú-
sági körbe is. Mosolygósan fogadott Gellén Máté fiatal
segédlelkész. /Reménység szerint, amire az újság megje-
lenik már túl lesz a vizsgái nagyján, s lelkészünkért adha-
tunk hálát szolgálataitért!/
Meggértem, hogy beszéljen arról, mit jelent számára az
Élő kövek ifjúsági kör?

Mosolyogva kezd a beszédébe, ami nagyon nagy áldás,
erőt, reményt sugárzó a mai leterhelt világban.

- Minden héten feltöltődés. Korban közel állnak hoz-
zám. Olyan dolgokról beszélgetünk, ami őket is, engem
is érdekel. Legutóbb a párkeresés volt a téma a házasság
hete kapcsán, most pedig a böjt.

Eleinte megfelelési kényszer volt bennem, amikor át-
vettem a csoportot. Kérdeztem a fiataloktól, hogy mit
hogyan kell csinálni. Később megbeszéltük, hogy úgy
csináljam, ahogy gondolom. Ifjvezető vagyok, nem fő-
nök, nagy különbség. Ha van témakérés, akkor azt ho-
zom, ha nincs, akkor én hozom a témát. Ettől függ a ké-
szülés is. Ha ők hozzák, úgy nehezebb. Ha kevesebb az
időm, olyan témát hozok, amit már beszélünk vagy is-
merősebb számomra is. Tervezve van az alkalom, egy-
másfél órára, de sokszor három óra hossza is eltelik vil-
lámgyorsan. De a négy óra sem ritka, fél négytől - a kés-

ve érkezőket is megvárva -, fél nyolcig is akár, főleg egy
érdekesebb téma miatt. Egyre jobban meg tudnak nyíl-
ni. Ki kellett tapasztalniuk, hogy mit mondhatnak el az
Exmisszusuknak. Három új tag jött szeptember óta. A
gyerekhéten is segítettek, kis ráhatással. Azért változó a
létszám, mert az egyetemisták nem egyformán jönnek
haza. De ha hazajönnek, nekik is fontos a jelenlét. Tizen-
hárman voltak az ez évi februári gyülekezeti táborban,
árulja el büszkén Máté. Oda inkább eljönnek. Nagy Vik-
tória a jobb keze, a nagyobbakkal ő vitte a beszélgetése-
ket. Karácsony előtt mézeskalácsot sütöttek, büszkélke-
dik, én pedig elismerően bólogatok. Sokan is voltunk,
kötetlen is volt. Húsvét előtt is terveztünk hasonlót. De
előbb farsangi multság lesz. Kirándulást is tervezünk.
- sorolja programokat lelkesen, majd hirtelen elkomoly-
lyodva folytatja.

A fiatalokat is nehéz megszólítani, nemcsak az idősebb
korosztályt, s elhívni egy ilyen közösségbe, kis csoport-
ba. A kirándulás, a táborok csábítóbbak.

Közben megérkezik két, egymásra nagyon hasonlító
fiatal, komoly lány. Megkérem őket is, hogy mondjanak
pár szót az Élő kövek ifis élményeiről, benyomásairól.

Elsőnek Pluhár Anna válaszol: A debreceni Református
Kollégium Gimnáziumába jár, a Refibe, végzős.

Orvosi egyetemre jelentkezett. Három testvére van,
Debrecenben laknak, öt éve jár ide, még Lukács Levente

és Nagy Gitta idejében kezdte látogatni az ifit. Bizalmas kapcsolat alakult ki a fiatalok között, összetartók. Van egy csapat, ők egy suliból jöttek. De jöttek újak is. Kikapcsolódást jelent számára közösséget. Tetszenek a témák is Annának, ha hétköznapiak, akkor is. Az ifivezetőket is színvonalasnak tartja, pedig nagyok az elvárásai, vallja be, sőt így folytatja a fiatal medikusnak készülő lány.

- *Sehol sem olyan jó, mint itt!*

- *„Nem feladat!” – veti közbe az ifivezető exmisszus – Talán ez a titka a jó, áldásos hangulatnak!*

Ikertestvére, Pluhár Enikő válaszol mosolyogva, egyértelműként adva elő röviden a véleményét.

Egyszerre jöttek, ő is ugyanoda jár, de hangsúlyozta, hogy ő magyar-történelem tanári szakra jelentkezett az egyetemre, kutatómunkát szeretne végezni.

Ölelések következnek, szerencsére, mivel mindig is zavarba hoztak a komoly, nagy tudású, értelmiségi emberek, még akkor is, ha félúton járnak.

Enikő folytatja.

- *Összetartó közösség valóban, nagyon befogadók, segített a személyiségfejlődésben. Jó, hogy hozzám hasonló értékrendű fiatalokkal alkotunk közösséget. Az is nagyon fontos, hogy a református egyház fényében beszéljük meg a témákat.*

Kiss Regina, a debreceni Hittudományi Egyetem hallgatója válaszol, miután megkérdeztem, hogy van.

Láthatóan örült kérdéseimnek, s megtudtam a szintén komoly lánytól, hogy jól van, Hála a Jóistennek és egy csoportról is említést tett, amelyet megszeretett az ifin kívül.

- *Négy éve nagyon szeretek az ifibe járni. Befogadó közösség. A hétköznapiakat érintő témákat járjuk körül a Biblia szempontjából. A baráti hangulatért, a bizalmasságért is szeretek idejárni. Nehéz volt a saját korosztállyommal megtalálni a hangot. Egy mini családot kaptam itt.*

Balogh Bence következik, akivel valamikor bő tíz évvel ezelőtt is találkoztam az ifiben, amikor riportot készítettem, vajon ő emlékszik-e rám, nem merem megkérdezni.

- *Az ifi alapító tagjának számítom magamat. Kis szünetekkel kerültem ebbe az ifibe, kb. tíz évvel ezelőtt. Olyan közösségbe kerültem, ahol megoszthatom a gondolataimat a korosztállyommal. Jó volt ez a középiskolai évek alatt is.*

- Sokukat az általános iskolából ismerte. Segített a felnőtté válásban is. A táborokat említi, hogy milyen jók, igaz fáradtak, mert éjszakába nyúlóan szoktak beszélgetni, mert ott több idő van rá, mint itthon az alkalmakon. 2012 óta egy táborot hagyott csak ki.

Azt is megtudom továbbá, hogy romantikus kapcsolat is alakult már itt ki az ifi keretein belül, most is van.

Újabb határozott, fiatal lányt kérdezek meg az ifiről, Fábíán Nadin Titanillát.

- *Fél éve kapcsolódtam be az ifibe. Szeretem, jó közösség. Nem ítélkezünk egymás felett, nyitottak felém.*

- Majd a bójtról kezd beszélni az exmisszus úr. Arról, hogy valamit megvonunk magunktól. A megtisztulás lehet lelki és testi is. A divatos kúrákról is szó esik, ami nem tévesztendő össze a biblikus böjttel. Sajnos diétássá teszik sokan a kereszténységet is, elég egy falat az istentiszteletből, ez a desszertkereszténység. Hétfvégén foglalkoznak csak Istennel.

Miközben ezeket a számomra új, fiatalos szófordulatokat forgatom a szívemben, elmémbe megkérdezem az újonnan érkező fiatalembert, akire hamar ráismerek... egykor még a baba-mama körben totyogva játszott az öccsével és más gyerkőccsel a régi gyülekezeti ház belső szobájában.

Pongor Mihály, akit Misunak becéznek így válaszol gyorsan a kérdésemre.

- *Másfél éve járok ide. A táborokban is részt veszek. Kikapcsolódást jelent számomra.*

S én szép lassan eljövök, pedig sok érdekeset hallhatam volna még, de akkor feszélyeztem volna azt a családi-as, összetartó, hitben elmélyülő, nevetésekben sem szűkölködő kört, amelybe épp csak bekukkanthattam.

Tardiné Szilvi

Embersorsok erdejében...

Életünk egy embersorsok erdejében növekvő, egyre éltedő fa. Először Isten elülteti a magot az anyaméhbe, amelyben növekszünk, és amitől kezdve e világra születtünk, édesanyánk és édesapánk gondjaira bíz bennünket.

Először csak kis, gyenge „csemeték” vagyunk, ezért szükségünk van védelemre, ápolásra, gondozásra.

Idővel fiatal fává cseperedünk, amikor már szeretnénk önállóak lenni, mindent kipróbálni, és nem igényeljük annyira a gondoskodást. Nem félünk a szélvihartól, a jégesőtől sem, de bizony még akkor is szükségünk van a bölcs irányításra, szeretetteljes gondoskodásra. Mégpedig azért, hogy egészséges, erős gyökérral kapaszkodó fává válhassunk és át tudjunk vészeln minden szélvihart, mindenféle időváltozást.

Ha már felnőtté váltunk, az „életerdő” fái közül megválaszthatjuk társunkat, aki mellettünk áll, támogat, gyakran hosszú éveken keresztül. Nekünk is lesznek kis „csemetéink”, mi is ugyanazt a feladatot kapjuk Istentől, mint amit édesanyánk és édesapánk kapott.

Az „embersorsok erdejében” így éljük napjainkat, tesszük a dolgunkat, gondozzuk, neveljük csemetéinket.

Eközben telnek az évek, az évtizedek, egyre sokasodnak évgyűrűink, egyre öregednek ágaink, egyre gyengülnek életet adó gyökereink. Nem tudnak már annyi tápanyagot felszívni, ami az életfeltételekhez szükséges. Mire a mi „csemetéink” „csemetéi” is felnőtt fákká növekednek, bizony sok-sok vihart megélt, megtépázott, megfáradt, sebeket, hegeket hordozó, öreg fa lesz belőlünk...

Csak Isten gondviselő kegyelmén múlik, hogy ad-e még esélyt, lehetőséget, hátha meg tudunk újulni, friss hajtásokat hozni. Ha csak néhány csepp vízzel, néhány gyümölcssel, egy kis szolgálattal, fényvel táplálni tudjuk életünk fáját, akkor már megháláltuk Istennek, ha nem vágatta ki, ha türelmes volt hozzánk.

Sajnos van úgy, hogy a mellettünk álló társunkat kivágatja, mivel úgy látja, már nincs remény a megújulásra, nincs remény a gyógyulásra, ezért nem hagyja tovább szenvedni, még jobban tönkre menni.

Bizony, ez nagyon fájdalmas! Különösen, ha már hosszú évtizedek óta állt mellettünk az a megbetegedett fa, de el kell fogadnunk, hogy Isten csak szeretetből tette ezt, hogy megkímélje a még több fájdalomtól, a még több szenvedéstől...

Ilyenkor bizony a mi lombkoronánk is meggyengül, megkökad, de bízunk kell benne, hogy Isten segítségével, idővel megerősödhetünk, megújulhatunk, s talán még gyümölcsöt is teremhetünk...

Hálát kell adnunk naponta, ha szeretetével, kegyelmével erősíti, táplálja meggyengült gyökereinket, így egy ideig talán még láthatjuk a kis „csemeték” növekedését, felnőtté válását...

Ezért, amennyi időt kapunk, addig, ami erőnk-ből telik, csendben tegyük a dolgunkat! Hidegben engedjük át ágaink között a napfényt, melegben legyünk hűsítő menedékek az arra járók számára...

Legyünk olyanok: „... mint a víz mellé ültetett fa, amely a folyóig ereszti gyökereit és nem fél, ha eljön a hőség, lombja üde, zöld marad. Jer.17.

Nagy Sándorné
2023.02.05.

Hazaváró kör

Egyik márciusi, szerdai napon 16 óra előtt váraoztam a Gyülekezeti ház kovácsoltvas ajtaja előtt. Kevés bámészködés után megjelent a tiszteletes asszony sietős, mosolygós léptekkel. S mire észbe kaptam, pedig nem vagyok lassú tempójú, már a konyhában szorgoskodott, főzte, szervírozta a teákat, közben pedig válaszolt a kérdéseimre is, én pedig alig győztem jegyzetelni:

A Bethlen iskolából jött éppen, ki van neki is számolva az ideje, percekre, őt sem kíméli ez a felgyorsult világ./Ezt már csak én teszem hozzá, ő nem panaszkodott egy picit sem!/
Szűkre szabott ez az egy-másfél óra, általában négy anyuka szokott jönni. Most kettő jelezte előre, hogy nem tud jönni. Inkább egy óra ez, hogy hazaérjenek vacsorára.

- Hogy jött ennek a csoportnak az ötlete? - kérdezem.
- Régóta gondolkodunk ezen. Férfikör már van. Az anyukáknak is kellene egy csoport, ahol őket érintő kérdésekről van szó. Itt van a sok anyuka – mutat az iskola felé –, az

iskolások szülei. Ez egy segítségnyújtás feléjük. Új formája a baba-mama körnek. Jó nekünk egymás között beszélgetni nőkkel.

Tavaly már próbálkoztunk, egy anyuka kitartott. „Abba ne hagyj!” - mondta a tiszteletes asszonynak, Dr. Kovács Anett. Most is jár, de ma épp nem tudott jönni a rendelése miatt.

- Témaválasztás van, olvasókörként működik. Van egy könyv, fejezetről fejezetre olvassák otthon, mindenki előre. Gyermekehatárok a témája. Közel áll az anyukák életéhez, nagyon sokat lehet tanulni belőle.

- Honnan a cím, Hazaváró? – teszem fel újabb kérdésemet.
- A Covid idején kint ácsorogtak az anyukák. Ki kellene használni azt az időt, ez adta az ötletét. Tea + beszélgetés. Útravaló. Gyerekeket hazaváró szülők. Mindennap hazavárjuk a gyerekeket. De messzebbre nyúló értelme is van, hogy a mennyei haza felé nézve éljük meg az anyaságunkat, küldetésünket a családban. Nem vagyunk egyedül. Van egy

Gazdánk, aki minket is hazavár. Nagyon lelkesek, akik járnak a körbe. A többiek, akik még nem szánták el magukat, a bátortalanságuk miatt maradnak el. Nincs baj akkor sem, ha nem olvassák el véletlenül a fejezetet. Nehéz volt időt találni, hogy beleférjen ez az egy óra a nap feszített ritmusába. Meg kell oldani, hogy valaki hazavigye a gyereket, gyerekeket különóra is. Sokszor elmennek, pedig még nincs vége. Maradnának, látom rajtuk, de hívja őket a kötelesség. Nyílt légkör lengi be őket. Meg tudnak nyílni egymás előtt. Gyakorlatias a könyv, a témák is. Bibliai igék, a témához kapcsolódó imádsággal zárul az alkalom. Kicsit átmosódik az emberekből valami. Az örömeiből, a kudarcokból, s bátorítást nyerünk. A mennyei atya is szülő, látja a nehézségeinket, küzdelmeinket. Jó példát ad, hogy elé vihetjük, letehetjük terheinket. S az is bátorítólag hat, hogy más családokban is hasonló problémák vannak. Szabad légkörben szívesen beszélgetünk. Kérdések is vannak. Igaz, témát még nem hoztak. Próbálunk együtt válaszokat keresni, támogatni egymást, nincsenek kész válaszok. Nagyon szívesen jönnek, s ez nagyon jó. Tanulok belőle.

A Baba-mama kör utáni hosszú szünet után örömmel, feltöltetkezve megyek haza kéthetente szerda esténként.

- A tanulmányozásra szánt könyv a „Határok” sorozatban jelent meg, Dr. Henry Cloud és Dr. John Townsend Gyerekhatárok című könyve. Mikor mondjunk igent és mikor nemet gyermekeinknek? Alcíme is van.

Nem szeretjük a határokat, meg kell mégis tennünk, hogy betartjuk a szabályokat. E nélkül nehéz olyan felnőtteket nevelni gyermekeinkből, akik kézben tudják tartani az életüket és a kapcsolataikat. Ezekért a határokért mi vagyunk a felelősök, hogy láthatók legyenek és betarthatók.

A tisztelet törvénye a következő téma.

- Volt visszajelzés, hogy az itt tanultakat alkalmazták a gyermeknevelésben? – kérdezem a beszélgetésünk utolsó harmadában.

- Igen, voltak próbálkozások, folyamat ez inkább. Ketten családanyák, ketten pedagógusok.

- Szerencsére nem felejtkeztem el még időben meginni a finom gyümölcssteát, segítettem elmosogatni, majd az én két fiamról is váltottunk pár szót, s megbeszéltük, hogy folyt. köv.

Két hét múlva a folyt. köv. is ugyanígy kettesben talált minket, akkor is volt beszédtemánk, ha nem is a Hazavárával kapcsolatban, de a gyülekezetben történő eseményekről, várható szolgálatokról.

Húsvét után immár a harmadik próbálkozásom alkalmával is jóval négy óra előtt érkeztem a gyülekezeti ház elé, s vártam a Tiszteletes asszonyt, hogy majd elsőként megérkezzen. Aztán Szabó Adrienn informatikus könyvtáros- matematika szakos tanár (mérés-értékelés, mérlegképes könyvelő, pénzügyi-számviteli ügyintéző) jött, s ő jelezte, hogy ma ő fogja tartani a kört és nem lehet tudni, hogy még egy vagy két anyuka jön-e el, mert a másik tanárnő nem ér rá. Nekem közben egyből eszembe jutott az a sok sok évvel ezelőtti emlék, amikor a Baba-mama körbe hozta babakocsival a kicsi leánykáját.

Kis utcai beszélgetés, telefonálások után a Sziget Ételbárban ültünk le, s hamarosan megérkezett Szabóné Dr. Kovács Anett, a Fog és Szájbetegségek szakorvosa és mást már nem is várhattunk, mert a negyedik anyuka, gyülekezeti tagunk lemondta az aznapi megjelenését. Így a reál tudományok komoly képviselőjével, aki hat évig a Gyülekezeti újságunkat is szerkesztette és a fogbetegségek vidám szak-

értőjével, akinek csodálatos, képzett hangját ismerhetjük ünnepi szolgálataiból is, kezdtünk el beszélgetni. Sohasem gondoltam volna, hogy ilyen szórakoztató is lehet két szigorú és értelmiségi, három gyerekes anyukával a társalgás. Persze, mert nem az iskolapadban, illetve a fogorvosi székben ültem!

Adrienn felolvasta az igét, mely a Tisztelet törvénye témához kapcsolódott (ezt már én is, sőt az olvasók is tudják). Mt 7.12.

„Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük, mert ez a törvény, és ezt tanítják a próféták.”

A szeresd felebarátodat, mint magadat, a Tízparancsolat második törvénye is magában foglalja ezt a tanítást. Felolvasta a hozzá írott tanácsokat, megfontolandó kifejezéseket, szavakat, melyek között ott volt a tisztelet, függetlenség, szabadság, bizalom, együttérzés, türelem és a szeretet is.

Megkérdeztem a hosszú, tartalmas beszélgetés után őket, hogy mit jelent számukra ez a kör: - Egy kis szusszanást, tanulást és kikapcsolódást, barátságot a nagyon sűrű, felelősségteljes hétköznapok, kiváló logisztikát igénylő, maximalista elvárásaiknak teljesítése között.

Adrienn: Az idén szólt Tünde, tavaly nem jártam. Megerősítést jelent számomra ez a csoport, jó tanácsokat tudunk kapni egymástól is, hiszen három gyerekkel csak akad probléma. 2010-ben elolvastam már ezt a könyvet, most mégis olyan érzés, mintha teljesen új lenne.

Anett: -Nagy szervezéseket igényel, hogy el tudjak jutni ebbe a körbe. Négy óra után még jó, ha kint szaladgálnak az udvaron a gyerekek, így csak később megyek értük. Tavaly 15 órától volt a kör, egyedül jártam, úgy is sokat jelentett számomra. Hirdettem szülői értekezletek alkalmával is ennek a lehetőségét, mégsem értek ide azóta sem. Arra is lehetőséget ad, hogy átgondoljuk, jó-e az útirány. Megpróbálok a mások tapasztalataiból is tanulni, az elméleti anyagot a gyakorlatba áttenni. Ez minden gyereknél másként hat, egyénre szabottan működhet csak, mit és mennyit lehet alkalmazni a tanultakból. Nemcsak a gyerekek szempontjából fontosak ezek a találkozások, hanem nekünk, anyáknak is jól jön a támogatás, a más típusú rálátás is segíthet, elleshetjük a jól működő dolgokat. Fontos szempont, hogy lelkes vezető, Bibliai alapon való megerősítést kapunk, ez is sokat segít.

Bízom benne, hogy e cikk és a vidám fotó bátorítani fogja azokat a szülőket is, akik eddig elnyomták magukban a kíváncsiságot, vágyat arra nézve, hogy segítséget, figyelmet kapjon számtalan megválaszolatlan kérdésük.

Tardiné Szilvi

Johannes Hansen: Uram, változtasd meg az életem...

(Annak az embernek az imája, aki mostantól a Jézus Krisztusba vetett hitben akar élni.)

Uram, hallottam a hozzám szóló hívást,
és köszönöm, hogy nem felejtettél el engem,
még ha én sokszor elfelejtettelek is téged, és nem gondoltam Rád.

Elfordultam Tőled és a saját utamat jártam,
Te azonban nem mondtál le rólam.

Megvallom előtted életem bűneit,
és a hétköznapijaim számtalan hibáját.

Uram, kérlek bocsátsd meg a bűnömet,
és fogadj újra sajátoddá.

Hálát adok neked, Uram, kereszthalálodért,
és, hogy megszabadítasz a bűntől,
a félelemtől és a reménytelenségtől.

Abban bízva, amit mondtál nekem,
igennel válaszolok most Neked.

A Tiéd akarok lenni és maradni.

Adj nekem erőt, hogy ne csüggedjek el a nehéz helyzetekben sem.

Mutasd meg nekem a helyemet a gyülekezetben,
és ebben a te szeretett világodban.

Mutasd meg nekem az adottságaimat és képességeimet,
hogy ott használhassam őket, ahol neked szükségem van
rám,
és ahol az emberek a segítségemre várnak.

Tedd kedvessé számomra a Te ígéretet,
és adj erőt ahhoz, hogy a köszönetemet,
és a kéréseimet eléd vigyem imádságban.

Uram, változtasd meg az életem, hogy örömöd teljen
bennem! Ámen.

AZ ÚRVACSORA ISTENTISZTELETÜNK RÉSE EZÉRT LEGYEN ÖN IS...

... **A RÉSESE**
ha már egyháztag nálunk

**A következő Úrvacsora
időpontja:**

PÜNKÖSD ÜNNEPE

2023. május 28.

9:00 óra
**BOCSKAI TÉRI
REFORMÁTUS TEMPLOM**

Bűnbánati istentiszteletek

2023. május 25-26-27. 18 óra

A bűnbánati istentiszteleteket a
Gyülekezeti Házban tartjuk (Hb. Bocskai
tér 7.)

... **A TANÚJA**
ha még nem tagja közösségünknek

Kérdéseivel keressen minket!

www.bocskaiter.hu
hajduboszormeny-bocskai.ter@reformatus.hu

Lelkészi Hivatal:
4220 Hajdúböszörmény, Újvárosi u. 1.
Telefon: 52/229-998

Jöjjön el jövő vasárnap is! Várjuk szeretettel!

**KÖZÖSSÉGBEN KRISZTUSSAL
REMÉNY AZ ÖRÖK ÉLETRE**

„Találjatok otthonra a gyülekezetben!”

Hangzott a bátorítás május 14-én az ünnepi istentiszteleten, ahol egyszerre került sor konfirmációra, egykor konfirmáltak találkozására és közös úrvacsorára.

Az ünnepi istentiszteleten az igét Loment Péter hirdette Lk 19,1-10 verseiből, Zákeus története alapján. „Ez a történet tükröt tart elénk. Hasonlítunk abban Zákeusra, hogy szeretjük bizonyos távolságról figyelni Jézust. Megbújunk a sorok közt, inkább hátulról figyeljük, hogy mi történik. Talán szívesebben figyeljük Jézust inkább a kényelmes otthonunkból. Ritkán merészkedünk el a templomba. Úgy gondoljuk, hogy a konfirmációval elég közel kerültünk Istenhez, de mégis biztonságos távolságban maradhatunk Tőle. Szeretünk Zákeusként figyelni és szemlélődni.” – mondta. De, aki mer kimozdulni ebből a biztonságos komfortzónából, mer Jézushoz közelebb lépni, annak az élete újra rendeződik! Erre a bátor lépésre hívott minket Jézus az igehirdetésen keresztül!

Ezután a konfirmációs felkészülés és a konfirmáló csoportok rövid bemutatására került sor. A fiatalok három csoportban, a felnőttek egy csoportban készültek arra, hogy Krisztushoz tartozásukat megerősítsék. Ismereteikről az elmúlt hetekben adtak számot a lelkipásztorok, az iskolai és a gyülekezeti elöljárói és a szüleik előtt. 47 fiatal és 4 felnőtt készült a fogadalomtételre. Hálaival gondoltunk azokra, akik imádkoztak értük és bátorították, hívták, tanították őket a konfirmációig.

A közösen elmondott fogadalomtétel után a lelkipásztorok a kezüket a konfirmálók fejére tették, és személyre szóló áldást mondtak az ősgyülekezet szokása szerint. Erőt sugárzó, mégis megható pillanatok voltak. Majd

meghívást kaptak a konfirmálók arra, hogy találjanak otthonra gyülekezetünkben, és legyenek részesei az úrvacsorai közösségnek.

Ezen az alkalmon korábban konfirmált évfolyamokat is köszönthettünk. Jó volt látni, amikor egymás után felálltak azok a csoportok, akik a konfirmációjuknak az 50, 60, 61, 75. évfordulójukat ünneplik. Az alkalomra meghívást kaptak azok a csoportok is, akik az elmúlt 15 évben felnőttként indultak el a hit útján és csatlakoztak a gyülekezethez. Köszönet illeti azoknak a szolgálatát, akik az egykori csoporttársaikat felkeresték és elhívták erre a találkozóra!

Gyulai Sándor gondnoki köszöntője után közös úrvacsorára került sor. Több, mint 200-an részesültünk az úrvacsora sákramentumában. Szinte látható volt, ahogyan idősödő testvéreink könnyebb léptekkel mentek el az úrasztalától, mint ahogyan oda érkeztek. Úgy láttam az arcokon, hogy akik jelen voltak, otthon érezték magukat az Isten házában.

Az istentisztelet után csoportképek készültek, majd kötetlen beszélgetésre és szeretetvendégségre került sor a gyülekezeti házban. A résztvevők szívesen felidéztek a konfirmációhoz kapcsolódó régi élményeiket, áldó igéjüket, a felkészítő órák vicces csínytevéseit, a lelkipásztorainak régmúltból is visszacsengő szavait. Imádságos lélekkel, a testvéri közösség örömeivel lehettünk együtt. Hála legyen érte az Úrnak

Lomentné Szopkó Tünde

Konfirmálók névsora

8. A. osztály BDRÁI

Balogh Panna Tímea
Bodor Tamás
Czeglédi Mátyás János
Fekete László
Henczel Donát
Kovács Luca
Kovács Orsolya
Maszlag Zoé
Monori Anna
Monori Gergő Bendegúz
Pongor Mihály
Sípos Károly
Szanics Zente
Szűcs Gergely
Takács Ádám
Tóth Jázmin
Trippó Dominik
Varga Lilla Dóra
Varga Zsófi
Vida Roland

8.B.osztály BDRÁI

Balogh Antal
Bereczki Levente
Bereczki Máté
Bujdosó Nóra
Fábián Emma
Fekete Nóra Eszter
Győri László
Ivánka-Tóth Gábor
Kovács Anna
Kozár Imre Tamás
Makula Dorina Kitti
Nagy Dániel
Nyenyestyán Hanna
Sánta Szabolcs
Szabó Zsófia
Tardi Koppány Lehel
Varga Bence
Zolnai Viktória

BIG 8.osztályosai

Bíró Zsófi
Győri Boglárka
Lukácsi Eszter
Mátyus Lili
Molnár Beatrix
Nagy Katalin Sára
Nagy Réka
Nagy Virág Csenge
Szarvas Kíra Vanilla

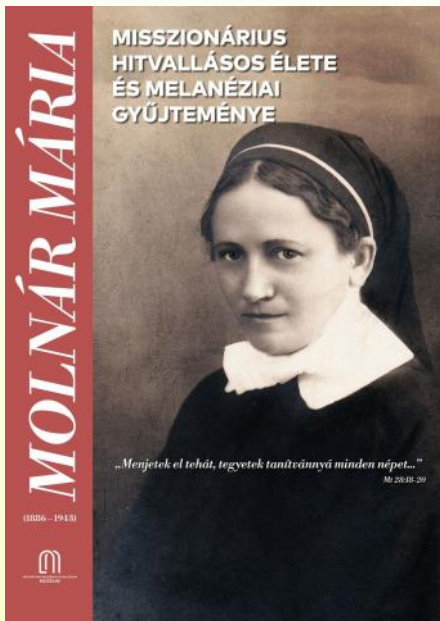
Felnőttként konfirmálók:

Dr. Borus László
Borus-Gaál Mária
Elek Natália Erika
Kovács Nikolett

„Engem várnak a szigetek”

Molnár Mária mütös nővér egy első világháborús frontkórházban, majd elítéltek és utcalányok lelkipondozója Győrben, végül a melanéziai bennszülöttek orvosa és tanítója. Mitől félt egyedül a magyar református hittérítő, aki azért tanult meg úszni negyvenéves fejjel, hogy a „kannibálok földjére” utazhasson? Eláruljuk: nem az őt utoléró mártírhaláltól.

• A fiatal Mária otthagya munkahelyét, belépett a budapesti Fildelfia Diakonissza Egyletbe. ahol a Krisztus szolgálatára hivatásszerűen vállalkozó hajadon nők családi lakóközösségekben, ám szigorú szabályok szerint éltek, tanultak és végeztek valamilyen szeretetszolgálatot. Mária kiképzését követően a református Bethesda Kórházban dolgozott ápolónőként, majd mütös nővérként vállalt munkát Nagyszőlősen, Máramarosszigeten és Aradon.

• Az első világháborúban kezdetben sebesült és lábadozó katonák között szolgált a hátszágban, majd a frontra került. Egy galíciai járványkórházban ápolóként küzdött a himlő, a hastífusz, a kolera, a kanyaró, a malária és egyéb fertőző betegségek ellen, mütéteknél segédkezett, valamint részt vett az ápolószemélyzet kiképzésében is. Helytállásáért Vöröskereszt Érdeméremmel és a Koronás Ezüst

Érdemkeresztetel tüntették ki.

• A háború után Győrbe költözött, ahol gyülekezeti diakonisszáként és ifjúsági munkásként szolgált. Bibliaórákat tartott, gitáron kísérté az egyházi énekeket, a börtönöket és a kórházakat látogatta, az öngyilkosságot megkísérlők és az utcalányok között is lelkipondozói munkát végzett, állítólag igen hatékonyan.

• 1925-ben Németországba utazott, hogy nyelvtudását fejlessze. Bethániás ajánlással Bad Liebenzellben fogadták, ahol 1902 óta képeztek külmissziós munkatársakat a német reformátusok.

• Eleinte nem vonzotta a misszionáriusi életpálya, mert úgy vélte, hazájában is épp elég nagy szükség van a szolgálatára. Egész addig, amíg nem hallotta Friedrich Doepke, a Csendes-óceánon található Admiralitás-szigeteken működő német misszió vezetőjét beszélni élményeiről.

• E beszámoló hatására Molnár Mária úgy érezte, egy hang őt is oda küldi. Hosszan vívódva a belső indítással végül beadta jelentkezését. *„Hangsúlyoztam benne, hogy nem akarok kimenni, csak azért pályázom, mert rettegnék, ha Isten engem Mánusz szigetén keresne, és én Budapesten lennék, de nem kevésbé félek attól, hogy ha Isten Magyarországon keresne, és én Mánusz szigetén vagyok”* – vallotta meg kétségeit.

• A már a negyvenes évei elején járó diakonissza elsőre nem kapta meg a kiküldetéshez szükséges orvosi igazolást (ugyanis 30 év volt a felső korhatár a jelentkezésnél), de nem adta fel.

• Végül megadták neki az engedélyt, és 1927 végére az úthoz szükséges anyagiakat is sikerült előteremteni. Kibocsátó istentiszteletén e szavakkal búcsúzott Magyarországtól: *„Csak annyit kérek tőletek, testvéreim: imádkozzatok értem. Nem azért, hogy a tengerbe ne dobjanak, hogy az ember-evők fel ne faljanak, hanem hogy mindvégig megmaradhassak hűségesen Krisztusom oldalán.”*

• 1928. február 15-én szállt partra társaival a világ másik felén, a

száz kilométer hosszú, harminc kilométer széles Mánusz szigetére a Bismarck-tengeren található vulkanikus eredetű szigetcsoport legnagyobbikán. 1884 és 1914 között német gyarmat volt a terület, majd ausztrál fennhatóság alá kerültek, míg az 1975-ben függetlenedő Pápua Új-Guinea része nem lettek. Mária odaérkezésekor a szigetet 14 ezren lakták, száz-kétszáz lakosú falvakban, pálmalevelekkel borított cölöpházakban. Tizenöt évvel korábban a férfiak még megették legyőzött ellenségeik húsát, és ettől a szokástól valószínűleg még akkoriban is csak az ott állomásozó katonaság tartotta vissza őket. *„Nem félek”* – mondta nekik a misszionáriusnő, meglepve ezzel az egyik bennszülött törzsfőnököt is –, *„mert Jézus odaáll az ajtóba, és ha valaki be akar jönni, azt egyszerűen eltolja, és nem enged be.”*

• Néhány hónap után a közeli Pitilu szigetére helyezték, innen látogatta a környező szigeteket is. Héttől tízig gyerekeket tanított, napközben betegeket gyógyított, majd a felnőttek számára varró-, biblia- és énekórákat tartott, vacsora után áhítattal és sétával ért véget a napja. *„Isten fogalmát nem könnyű megmagyarázni a bennszülötteknek, mert primitív hitükben csak szellemek játszanak szerepet”* – vallott a nehézségekről. Ám a helyiek visszaemlékezése szerint csodaszamba menő imádságos gyógyító tevékenysége és gitárja népszerűvé tették a „Miszisz Doktor”-t, ahogy ők nevezték a fehér szegélyű fekete fejkendős misszionáriust.

• Először 7 évet töltött kint, majd visszatért rövid időre Magyarországra 1935-ben. A gyűjteményét ekkor hozta magával. Hazájában több helyen tartott előadásokat a kinti élményeiről, majd a következő évben visszatért Néhány hónap magyarországi látogatást leszámítva Molnár Mária tizenöt évig élt Melanéziában.

• Megtanulta bennszülöttek nyelvét, fordított nekik a Bibliából, bizonyágtétele nyomán többen is hitre jutottak és megkeresztelkedtek. Amikor itthon elmesélte, hogy a bennszülöttek csigakürtöt fújva

jelzik az istentisztelet kezdetét, magyar református gyülekezetek egy harangot küldtek vele a pitilui-aknak.

• Azt tervezte, hogy végleges hazatérése után külmisziós iskolát indít. Molnár Mária nem volt hivatalos néprajzkutató, mégis nagy hozzáértéssel válogatta ki azokat a tárgyakat, amelyek a legjobban szemléltetik a helyi őslakosság mindennapi életét. Hazaküldött leveleiben megpróbált beszámolni a szigetlakók szokásairól is. **Gyűjteményét a Hajdúböszörményben tervezett Külmisziói Iskola múzeumának szánta szemléltető anyagként.** Amikor elmondta a Manuson élőknek, hogy szeretné megmutatni saját

honfitársainak, hogyan élnek az emberek a szigeten, mindenki igyekezett mindenféle tárgyakat adni, mondván „Missziz, vidd el a te faludba, hadd lássák, hogy mit tudunk de szolgálatának és életének idő előtt véget vetett a második világháború. A japán megszállók eleinte nem bántották a szövetséges németek misszióját, ám 1943-ban összegyűjtötték a külföldieket, köztük Máriát is az Akikaze nevű romboló fedélzetén, a nyílt tengeren pedig kivégezték őket, majd a tengerbe dobták a holttesteket. Hogy miért, arról több teória is létezik: egy hamis vagy félreértelmezett parancs, de a katonai veszteségek miatti bosszúvágy éppúgy lehetett az oka.

• Az biztos, hogy „Miszisz Doktor”-ra még a 21. században is emlékeznek, leányiskolát is elneveztek róla a hálás új-guineaiak.

• „Nyugodt volt az életem. Megnyugtatott a tenger, az emberek nyugalma, de legfőképpen az a tudat, hogy Isten állított ide, és itt is otthonom van” – írta Molnár Mária.

Forrás:

<https://kepmas.hu/hu/miszisz-doktor-molnar-maria-magyar-misszionarius-kannibalok-szigeten>

<https://muzeum.drk.hu/en/kiallitasok/idoszaki-kiallitasok/vidd-el-a-te-faludba-molnar-maria-misszionarius-melaneziai-gyujtemeny>

Molnár Mária (1886-1943) református diakonissza, ápolónő volt, aki 1927 és 1943 között a Csendes-óceáni Mánusz és Pitilu szigeteken (ma: Pápua Új-Guinea) végzett egészségügyi és hittérítői szolgálatot a német Liebenzelli Missziós Társaság misszionáriusaként. A második világháború alatt is szolgálati helyén maradt majd japán fogságba esett és 1943 március 16-án kivégezték. **A halálig kitartó hűséges szolgálata már életében és azóta is sokakat inspirált arra, hogy egyházi szolgálatot vállaljanak és Jézus Krisztus példáját kövessék hitükben és életükben.** Molnár Mária misszionárius mártírhalála 80. évfordulóján „Engem várnak a szigetek” címmel Ökumenikus konferenciát és missziói napokat szervezett 2023. március 25–26-án a Debreceni Református Hittudományi Egyetem „Missio et Oikodome” Intézete és a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség missziói bizottsága Debrecenben.

A konferencián elhangzottakról bővebben itt olvashatnak az érdeklődők: <https://reformatus.hu/egyhaziunk/hirek/emberfeletti-szolgalatokrol-emlekeztek-meg-a-hittudomanyi-egyetemen/>

Barakné Horváth Eszter

Pillanatkép

Tatai István lelkipásztor szeretett volna misszionárius lenni, mert együtt dobant a szíve a távoli elmara-dott országokban élő embertestvéreivel, akik vágyakoztak az élő Isten igéje után, de nem jutottak hozzá. Molnár Mária Isten engedelmes szolgáló lánya elment közéjük. Néhány hónapja megemlékeztek róla Debrecenben egy konferencián, sőt a rádióban is közöltek belőle, amibe sikerült behallgatni egy keveset. De ez a kevés annyira sok volt számomra, hogy le kell írni. Sajnos ma is vannak emberek, akik olyan körülmények között élnek, hogy még az ivóvíz is híjával van számukra. Napjában csak két óra áll rendelkezésükre, hogy vizet vihessenek haza, akkor is csak egy vödörrel. Ilyenkor sorfalat állnak érte. Az egyik fiatalember két vödört vitt és teli vette, de már az utána állónak nem jutott semmi. Kérlelte, hogy adja oda az

egyiket, de ő azt felelte neki mind a kettő kell, mert tegnap szült meg a felesége. Nekem meg négy gyermekem van-válaszolta a társa. Az önző fiatalemberre annyira megharagudott a négy gyermekes apa, hogy hátba szúrta. Így egyiküké sem lett a víz, mert vérrel keveredett, sőt, még az életével is fizetett, mert szíven találta.

Elgondolkodtam a történeten. Mi akik a bőség zavarában dúskálunk víz dolgában mi lenne velünk, ha napjában egy vödör vízünk lenne? Hogy tudnánk beosztani, hogy elég legyen mindenre holnapig, amikor újra kapunk egy vödörrel? Ne történjen meg velünk, de gondoljunk azokra a családokra akik nem is kevesen vannak, és se kenyérből, se vízből nem kapnak eleget, és még a lelki táplálékot is nélkülözik.

Közreadta: Szabó Margit

Otthon

Otthon maradós vagyok az utóbbi időben vasárnaponként. Sajnos ízületeim nem akarnak barátkozni a templom levegőjével. De áldom az Istent, hogy mentem amíg nem fájt semmim. Most már az ige jön a hajlékomba. Örömmel fogadom bármelyiket. Alkalom adtán még jegyzetelek is. Egy református rádiós igehirdetés gazdag üzenetét küldöm. A lelkész Tatai István felesége, Nóra a leukémiás betegek közt dolgozik mint orvos. Számára nagyon fontos a közös imádkozás. Ezért hetente kétszer imaórát tartanak reggel hatkor. Ezeket mindig a doktornő vezeti. A lelkész 1984-ben végzett a teológián. Hatvan volt az egyetlen hely, ahová nem igazán akart volna kerülni, mivel tudta, hogy sok szórvány tartozik hozzá. Ő meg a hangszálaival bajlódott, és úgy gondolta nem fogja bírni hangerővel a sok szolgálatot, de közösen imádkoztak Nórával érte. Igei megerősítést kaptak az Ézs 60,9-ből így: „Engem várnak a szigetek”. Mindig vágyott arra, hogy misszionárius legyen, de most nem a távoli országokba küldi az Úr, csak Hatvanba. Tizenkét szórvány tartozik hozzá, a legtávolabbi 45 km-re van a parókiától. Egy hónap alatt egy vasárnapi igehirdetést 20-szor mondanak el a szolgatársával, és még hozzá jön a többi. Harmincöt éve már, hogy ott vannak, de a hangszálaival azóta se volt probléma. Áldott legyen érte az Isten gyógyító hatalma.

A napi igét olvasta a lelkész a Bírák könyvéből 11,29-től, aminek külön örültem. Én is elolvastam, de nem igazán

értettem meg jól. „Ekkor az Úr lelke szállt Jeftere, és ő átvonult Gileádon és Manassén, majd átvonult Gileád-Micpén, és Gileád-Micpéből vonult az ammóniak ellen. Fogadalmat tett Jefte az Úrnak, és ezt mondta: Ha valóban kezembe adod az ammóniakat, akkor bárki is jön ki elélem a házam ajtaján, amikor épségben visszatérek az ammóniaktól, az Úré lesz az, feláldozom égőáldozatul.” El

lehet olvasni a többi verset is, de a lényeg az, hogy megdöbbenő, ami történt! Mert a 13 év körüli egyetlen kislánya jött ki elsőnek. És megdöbbenő az is, hogy ő időt kért az apjától, hogy elmenjen a barátnőjével a hegyekbe, hogy elsirassa az ő szüzességét. Jefte meggondolatlan beszédének súlyos következménye lett. Jefte a győzelemnek rendelt alá mindent. Azt is, amit az Úr nem kívánt tőle. Felszínes volt az istenismerete is. Noha az Úr lelke volt rajta. Nem gondolt arra a törvényre, amelyben az Úr megtiltja az emberáldozatot. Óvakodjunk a meggondolatlan beszédétől, imádságban és emberi beszédben is! Alaposan tanulmányozzuk az igét, törekedjünk az Úr jobb megismerésére, mert a felszínes istenismeret rossz döntések forrása lehet.

És itt nagy levegőt veszek, és így kiáltok fel: Istenem, Te tanítgassál bennünket naponként, hogy sokkal jobban tudjunk vigyázni mi is a beszédeinkre!

Szabó Margit

Varga Gyuláné: Győzedelmes élet felé

Tudom milyenek kéne lenni:
Szolgálni, adni, szeretni, ragyogni,
Az örvendezőkkel együtt örülni,
Sírni a sírókkal, – könnyet törölni.

Mások javára élni csupán,
Menni, menni az elveszett után.
Menteni drága lelkeket,
Erősíteni a lankadt kezeket.

A holnapnak szemébe nevetni,
Bízni, bízni és szeretni.
Jézust a szívembe zárva
Adni, semmit se várva.

Példává kellene lenni,
A Mester nyomában menni,
Csak Rá figyelni, csak Őt keresni,
A bűnöst Hozzá odavezetni.

Úgy, mint Ő járt, kellene járnom,
Felfelé nézve csodákra várnom.
Aki meghalt értem, élni Annak,
Hogy meghalva önmagamnak

Egy szenvedély ejtsen rabul:
Elégni égő áldozatul.

Tudom, ilyenek akarsz látni,
Mesterem! – Hogy tudsz Te várni,
Míg kendőzőm önző magam,
S hazug a szám, szívem, szavam.
A bűnömet tudod Te jól,
S mégis várod, míg a bimbó
Neked nyílik, Feléd hajol.

Ernyedten hull le a két karom,
Fakó a mosoly az ajkamon.
Vergődve kínos tehetetlen,
Ó, Rád mutatnom lehetetlen.

Szegény – Uram – így az élet.
Nem látnak meg bennem Téged! –
Formálj, formálj! Formálj mássá,
Csodás égi-ragyogássá.

Ó, vegyen munkába engem a Lélek,
Hadd legyen enyém a győzedelmes élet!

Közreadta: Szabó Margit

Szabó Margit: Jézus

Elszorul a szívem, de irgalmatlan nagyon,
Mert a világ bűne ott van szent válladon.
Amit reád mére az igazságos Isten
Mert a tengernyi bűn nem marad büntetlen.

Engem kellett volna keresztre szegezni.
Szörnyű bűnöm súlya ezt megköveteli.
De Isten szent lelke nekem látást adott.
Bűn látását azért, hogy az fájjon nagyon.

Engede Ő nekem egy keserves napot.
Mikor megvallva elsírhatok minden bűnt, bánatot.
Jézus átvállalta a bűnösök barátja
Az érthetetlen kegyelem, szent vére az ára.

Azért élhetek én, mert, hogy már Ő is él.
Nem maradt örökre a sziklasír mélyén.
Dicsőséges testében sírjából kijöve
Ördög, halál hatalma örökre legyőzve.

Ezért ez énnékem örök boldog tudat
Hogy az Úr Jézus egy dicsó nap feltámadt
Legyőzte a halált, és él örökké
Aki hisz őbenne gyűjti maga köré.

Közreadta: Szabó Margit

„De” (Farizeusi fohász.)

Szeretlek téged áldott Uram
S vágyom, hogy akaratom tegyem;
De a ragályos egyháztagtól
Oh kérlek szabadíts meg engem.

Szeretem a Te szent egyházad
S lakozásodnak földi helyét;
De — míg Zöld Gergely lesz a pa-
punk,
Én nem viselem semmi terhét.

Köszönöm Neked a hangomat
S az énekre ihlető erőt;
De — amíg Nagy Pál lesz a kántor,
Az énekben nem segítem őt.

Asztalodra a drága Jézus
Kegyelmének jelét helyezd;
De — ha Kis Bálint osztja azt ki,

Sem bort nem veszek, sem kenye-
ret.

Mindenem, mikkel megáldottál,
Tőled jöttem s tied ezek;
De — ha Rácznét is segítyezik,
Adakozásban részt nein veszek.

Könyörgöm hozzád esedekelve,
Készíts nekem a mennyben helyet,
Égi lakást — De — kérlek Uram,
Semmiképen sem Nagyné mellett.

Forrás: lelkipasz-
tor_1924_1925_levf_08_9szam
(LELKIPÁSZTOR evangélikus havi fo-
lyóirat 1925 júl.-aug.)

Közreadta: Szabó Margit

Bő 50 éve annak, hogy ez a vers
hozzám jutott. Egy szűkebb testvéri
közösségben voltunk együtt és va-
lamennyien megmosolyogtuk mikor
ott elhangzott. Most 50 év távlatából
visszanézek szomorúan azt látom,
hogy nem is annyira megmosolyog-
ni való. Ha jobban körülnézünk azt
látjuk, hogy itt ólalkodik körülöt-
tünk. Közelebb és távolabb egy-
aránt. Világunkban, országunkban,
gyülekezetünkben, iskolánkban, vá-
rosunkban, utcáinkban, szomszéd-
dunkban, családukbán. Kiáltunk!
Együtt kiáltunk! Istenem! Szaba-
díts meg minket a gonosztól! Ámen.

Szabó Margit

Gyülekezeti morzsa

Gyülekezetünk tagja, Czirmayné Kocsis Róza szeretettel ápolja és fenntartja férje Néhai Nt. Czirmay Árpád lelkipásztor ama szokását, hogy gyülekezetünkben szolgált és szolgáló segédlelkészeket évente közös imádságra és fehérasztalos beszélgetésre saját otthonában vendégül látja. A legutóbbi alkalomra 2023. március 5-én került sor. A szeretetteljes, bensőséges találkozóra Lukács Levente hajdúbagosi lp, Bohus Csaba nyíraczádi lp, Bohus – Kiss Ingrid hittudományi doktorandusz lp, Gellén Máté exmisszus lp, Rácz Gábor Kálvin téri lp, Konrád Bea hajdúszováti katekéta és Konrád Dávid teológus – lelkész szakos egyetemi hallgató voltak jelen.

Soli Deo Gloria!

„Miről beszélgetünk gyermekistentiszteleten”

Sziasztok gyerekek!

Szeretném nektek elmondani mit szoktunk csinálni, mivel foglalkozunk, amíg szüleitek az igehirdetést hallgatják a templomban. Mi átvonulunk a gyülekezeti házba és bibliai történeteket, bibliai témákat beszélünk át és készítünk sok-sok érdekes Istennek tetsző dolgot. Ezeket képekben is meg tudom nektek mutatni. Van mikor finom jutalom falatot is kaphattok. Gyerekek minél többen vasárnaponként, legyünk minél többen!

Jézus mondta: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa.” (Lukács evangéliuma 18. fejezet, 16. vers)

Boros Andrásné Gyöngyi néni

Hogy is van ez?

Van-e házszentelés a reformátusoknál?

Többször felmerült már ez a kérdés református gyülekezeti tagjaink körében. Azt ugyanis tudjuk, hogy a katolikus felekezeti testvéreink vízkereszt környékén (január 6.) és a következő hetekben szokták megszentelni a házakat, lakásokat, lakrészeket. Ilyenkor krétával az ajtófélfára fölül felírják az aktuális évszámot és a C+M+B betűket. A három betű a latin áldás szavainak kezdőbetűje: „Christus Mansionem Benedicat” azaz „Krisztus áldja meg e házat!” (Csak későbbi magyarázat, hogy ezek a betűk a három napkeleti bölcs nevének kezdőbetűjét jelentenek.) A karácsonyi ünnepkör befejező gesztusa a házszentelés. A felirat egész évben, a nehéz és örömteli napokon is arra emlékezteti őket, hogy Isten áldó keze minden körülményben felettük van.

A református családok otthonának ajtaján nem szoktuk ezeket a betűket látni. De akkor mi nem is kérhetünk áldást az otthonainkra? Nem is hívhatjuk el e célból a lelkipásztort? Meggyőződésem, hogy igen! Ma is erő feletti esemény egy család életében, ha felépül egy új családi otthon, meg tudnak vásárolni egy házat vagy lakást. Hálárra indító folyamat, amikor látják épülni, szépülni a leendő otthonukat. Sokan saját kezük munkájával, izmaik megfeszített erejével, vagy komoly hitelek felvállalásával teszik ezt meg. Majd azzal a reménnyel költöznek be, hogy lesz erejük a hiteleiket kifizetni, a gyermekeiket felnevelni, jó egészségben sokáig abban az új otthonban élni. Mindez nem természetes! Ezért köszönjük meg Istennek, hogy bevitt minket az új otthonba, és kérünk áldást az új helyen élő család további életére. Bár tudjuk, hogy minden földi épület, lakóház az örökkévalóság táv-

latából nézve csak átmeneti szállás számunkra. „Tudjuk, hogy ha a mi földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló mennyei házunk.” (2Kor.5,1) Hisszük, hogy a menny felé tartunk, de ez nem azt jelenti, hogy nem igyekezzünk biztonságos élettérben lakni, vagy nem örülhetünk egy új otthonnak. Szabad tehát nekünk reformátusoknak is hálaadó ünnepet tartani ebből az alkalomból. A családfő is felolvashat az egybegyűlteknél egy számára kedves bibliai ígét és imádságban hálát adhat. De elhívhatják erre az alkalomra a lelkipásztort is, hogy ígét hirdessen, imádkozzon a családjáért és áldást mondjon az ott élők további életére. Nagyon szívesen emlékszem vissza azokra az alkalmakra, amikor egy-egy új otthonba költöző református család örömeiben így osztozhattunk. Az ajtófélfára betűket nem rajzolunk, de ha áldásért hívnak, jó szívvel megyünk az évnek bármelyik időszakában!

De ejtsünk szót arról is, hogy mi az az eset, amikor mi református lelkészek nem megyünk „házat szentelni”? Ha az előzetes beszélgetésből kiderül, hogy a meghívás babonás okból történik. Ha szellemektől, átkoktól, rontástól babonás okból félnék egy ház lakói. Hisszük, ha Istent tiszta szívvel, őszintén keressük, a Szentírásból merítünk erőt, akkor a babonás szokások és félelmek elmaradnak az életünkből.

A régi házi áldás szavai ma is időszerűek:

Házi áldás

Hol hit, ott szeretet,

Hol szeretet, ott béke,

Hol béke, ott áldás,

Hol áldás, ott Isten,

Hol Isten, ott szükség nincsen!

Lomentné Szopkó Tünde lelkipásztor

TÁBOROZZ 2023-BAN A BOCSKAI TÉRI GYÜLEKEZETTEL!

CÉLUNK: A korábbi évekhez hasonlóan, kiszakadni az itthoni környezetből, hogy több generáció közösségében erősödjön a Krisztusba vetett hitünk!

TÁBOR HELYE: MÁLYI MÉCSSES KÖZPONT

A Miskolctól 10 km-re levő festői szépségű Mályi-tó partján.

TÁBOR IDEJE: 2023. JÚLIUS 10-14.

A program hétfőn ebéddel kezdődik, és pénteken ebéddel fejeződik be.

TÁBOR ÁRA GYÜLEKEZETI KEDVEZMÉNNYEL:

Az ár a teljes ellátásra és a szállásra vonatkozik.

- **Felnőtt:** 49.400 Ft
- **14-18 éves diák:** 48.800 Ft
- **6-14 éves gyermek:** 42.120 Ft
- **2-6 éves gyermek:** 20.400 Ft
- **0-2 éves korig** ingyenes
- **Speciális étkezés esetén:** napi 1.000 Ft felár

UTAZÁS MÓDJA: Személyautókkal és bérelt busszal

A JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ: 2023. JÚNIUS 12.

Jelentkezni a Lelkészi Hivatalban (Hajdúböszörmény, Újvárosi u. 1), jelentkezési lap kitöltésével és 50% előleg befizetésével lehet. 10 év alatti gyermekek jelentkezését felnőtt kísérő megjelölésével kérjük.

ÉRDEKLŐDNI: (52) 229-998

<http://honlap.tirek.hu/lap/mecses/cikk/mutat/bemutakozo-filmunk/>

Költészet napi program

Április 14-én, a költészet napja alkalmából felsős tanulóinkkal Debrecenbe utaztunk.

Első állomásunk a Szabó Magda Emlékház volt, ahol

csoportokban élményszerű múzeumpedagógiai foglalkozáson vettek részt a gyerekek. Ezt követően a Debreceni Református Kollégiumhoz vezetett az utunk. Itt rövid előadást hallottunk a kollégiumi élet múltjáról és Kölcsey Ferenc életéről, majd megtekintettük a Kölcsey - kiállítást. Élményekben és ismeretekben gazdagodva tértünk haza. Útavalóul Szabó Magda gondolatát kaptuk:

"Hinni szeretnék a könyv betűiben,
A madarak dalában, a tiszta levegőben,
Hinni a szóban, a segítő kézben,
Hinni szeretném, hogy van miben hinnem."

Dr. Nagy Nándorné Lini Beatrix

Madarak és fák napja a Vackor- tanösvényen

„A madarak énekelnek, dicsérik az Urat,
A hegyek, fák és völgyek tapsolják az Urat ...”

Madarak és fák napja alkalmából iskolánk alsó tagozatos tanulói egy él-

ménydús programon vettek részt a Vackor – tanösvényen.

A tanösvény megismerésében a Zöld Kör munkatársai voltak segítségünkre. Madárcsicsergés kísérte a csoportokat a természetismereti sétán, melyet Szabó Tünde és Kissné Drén Boglárka vezetett. Az erdő élővilágának bemutatása mellett a terepen való tájékozódás, a természetvédelem is előtérbe került. Tanulóink megfigyelhették a madarak sokféleségét, szokásait, viselkedését, felfedezhették a madárvilág titkait a detektívüveges madárlesen keresztül, Molnár Antal irányításával.

Különleges látvány tárult a gyerekek elé, amikor felmásztak a kilátóba és onnan megszemlélték az erdő lombkoronáját.

A csoportoknak lehetősége nyílt arra, hogy a méhészet rejtelmével is megismerkedjenek. Csóka Imre, méhészmester mesélt a méhek csodálatos világáról. A beporzó rovarok szerepéről és védelméről tartott előadást, közben

bemutatta a méhészkedés alapvető fogásait. Füstölővel, felpróbálható méhészkalappal, valamint egy üvegfalú bemutatókaptárral igyekezett szemléletesebbé tenni a foglalkozást. A gyerekek megízlelhették az erdő ajándékát, az akácméz és kóstolót kaptak a vegyes virágmézből is.

Élményekkel és sok új ismerettel

tértek haza a gyerekek a Kutasi – erdőből.

Ezen a jeles napon megtapasztalhattuk milyen értékeket rejt az erdő, átérzhettük a természetszeretet fontosságát.

Vargáné Fejes Anikó és Győriné Percze Júlia

VÁROSI ÉS EGYHÁZMEGYEI VERSENY ISKOLÁNKBAN

MAZSI MATEK a Baltazárban

„Jobban boldogul kettő, mint egy...” /Prédi 4:9-10/

Hála tölti el szívünket, hogy ebben a tanévben ismét megrendezhettük iskolánkban a **városi – és az egyházmegyei MAZSI MATEK** feladatmegoldó versenyt. E jeles eseményen összesen 9 iskola 24 csapata mérte össze matematikai tudását. Nagy izgalommal láttak neki a kis másodikos diákok az érdekes logikai feladatoknak, melyeket páros munkában oldhattak meg a gyerekek. Az egy órás megpróbáltatás után kézműves tevékenységen vehettek részt a gyerekeke, illetve kipróbálhatták megújult udvari játékaikat is. A mi iskolánk csapatai versenyen kívül oldották meg a feladatokat, de pontszámaik alapján

kiemelkedő eredményt értek el:

I. helyezettek: Barabás Gréta – Téglási Borka 2. b osztályos tanulók.

Felkészítő Pedagógus: Győri Imréné tanító néni.

II. helyezettek: Répánszki András – Szepesi Zoltán 2.a osztályos diákok.

Felkészítő pedagógus: Győriné Percze Júlia tanító néni.

III. helyezettek: Rab Lora – Tardi Hanga Patrícia 2. a osztályos gyerekek.

Felkészítő pedagógus: Győriné Percze Júlia tanító néni.

A városi és az egyházmegyei verseny díjazott csapatai csillogó szemekkel vették át az okleveleket és a megérdemelt tárgyi jutalmakat.

Szeretettel gratulálunk a versenyző gyerekeknek! Hálásan köszönjük a felkészítő pedagógusok lelkiismeretes, kitartó munkájukat!

*Kissné Rácz Ildikó
ig.helyettes*

Idegen nyelvi verseny

A Baltazár Dezső Református Általános Iskolában 4. alkalommal került megrendezésre az „Értsd jól!” Városi és Egyházmegyei Idegen Nyelvi Verseny, ahol 6. és 7. osztályos diákok párban dolgozva oldották meg a feladato-

kat. A versenyen a város valamennyi általános iskolája és a hajdúböszörményi Bocskai István Gimnázium is képviseltette magát. Összesen 26 német és 38 angol nyelvet tanuló diák mérte össze tudását. Saját tanulóink versenyen kívül indultak és az alábbi eredményeket érték el:

Angol nyelvből:

6. évfolyamon: Szerdahelyi Szabolcs – Szabó Attila páros első helyezett lett.

Felkészítő pedagógus: Csatári Andrea

7. évfolyamon: Bárdos Péter – Nagy Ervin 3. helyezést értek el.

Felkészítő pedagógus: Szatmári Éva

Német nyelvből:

7. évfolyamon: Kulcsár Gréta és Varga Barbara 3. helyezett lett.

Felkészítő pedagógus: Pinténé Tóth Anikó

Az Egyházmegyei Versenyre 5 iskolából érkeztek tanulók. Itt csak angol nyelvből oldhattak meg szövegértési feladatokat a diákok. Mindkét verseny szép eredményekkel zárult. A feladatlapok javításának ideje alatt a más városokból érkező tanulók megtekinthették főterünket vagy a felújított iskolaudvaron pihenhettek. Nagy örömközpont lehetőség nyílt iskolánk tanárai és a kísérő pedagógusok között szakmai jellegű beszélgetésre is. A tanulók jól érezték magukat, örültek az elért helyezéseknek és a szép ajándékoknak. Ezúton is gratulálunk a díjazottaknak és a felkészítő pedagógusoknak.

Csatári Andrea

2. a osztály Anyák napi ünnepség

MINDEN ÉDESANYÁNAK

Május első vasárnapján
vidám szívvel jöttünk,
hogy itt minden édesanyát
örömmel köszöntsünk.
Kívánunk az Úr Jézustól
sok-sok boldog évet,
gyermekük szeretetét,
áldást, békességet!
Almási Mihályné

Nagy öröm volt számunkra, hogy anyák napja alkalmából, a Szociális Szolgáltató Központban működő Idősek klubjának tagjait köszönthették a 2.a osztály tanulói.

Majd családi vasárnap keretén belül a templomban kis szolgálatukkal próbálták örömet szerezni minden édesanyának, nagymamának, keresztyánának a gyerekek. Ünneplőbe öltözött aprócska szívük, testük, lelkük. Izgatottan, lelkesen, odaadóan készültek mindannyian e jeles napra. Szívhez szóló, kedves versikékkal, dalocskákkal méltatták az édesanyák, nagymamák, keresztyánok értük tett törekvéseit. A gyerekek közösen énekelték anyukájukkal Pintér Béla: A szeretet nem fogy el sosem... kezdetű dalt, mely az Istentől áldott szeretet örök áramlásának szimbólumaként jelent meg. Imádságba foglalva kérték az Úr Jézus támogató jelenlétét minden édesanya és a családok életében. Végezetül gyöngyökből készített karkötővel és virággal kedveskedtek a gyerekek az anyukájuknak.

A tanulókat Győriné Percze Julianna és Oláhné Molnár Hajnalka készítette fel.

A dalocskák tanulásában közreműködött Orbán Istvánné. A technikai segítséget Balla Máté nyújtotta.

Hálás szívvel köszönjük támogató munkájukat!

Mentovics Éva: Levél az anyukámnak

Drága Anyukám!

Tudod, hogyha felnőtt lennék,
te lennél a kisgyerek,
nevelnék, megmondanám,
mit tilos, és mit lehet.

Kikérdezném a leckédet,
mint egy gondos, jó anya,
azt kívánnám, a suliból
mindig ötöst hozz haza.

Én szaladnék vásárolni,
megfőzném az ebédet,
fürdetnék minden este,
olvasnám a meséket,

én mosnám a ruháidat,
én vasalnám simára,
én kulcsolnám két kezemet
lefekvéskor imára,

azt kívánnám, legyél vidám,
egészséges, eleven,
a boldogság derűs fénye
tündököljön szemedben!

Tőled látom ezt anyukám,
s köszönöm is teneked.
Sose múló szeretettel
ölel: a te gyermeked.

Várnai Zseni: Úgy megnőttél, szinte félek

Amikor még piciny voltál,
olyan nagyon enyém voltál,
engem ettél, engem ittál,
rám neveltél, nekem ríttál.

Mikor később nagyobb lettél,
mindig messzebb, messzebb mentél,
először csak a kiskertbe,
aztán a nagy-idegenbe.

Ha itt vagy is, csak elnézel,
akkor is nem engem érzel,

nem anyádat, nem apádat,
valami más csillagátjat.

Úgy megnőttél szinte félek,
már a válladig sem érek,
alig-alig hihetem már,
hogy ölbéli bubám voltál.

Én voltam-e óriási,
vagy Te lehettél parányi?
Sosem voltál nehéz nékem,
nem éreztem gyöngöségem.

Melletted most kicsiny lettem,
ágaskodik hát a lelkem,
nőni akar, hogy elérjen,
homlokodig, hogy felérjen.

Húzol engem Te fölfelé,
mint a napfény maga felé
fát, virágot, lombos ágat -
fölemeled az anyádat.

Diákbál

A megannyi pozitív visszajelzésnek köszönhetően nagy örömmel tölt el, hogy iskolánkban idén április 21-én, pénteken késő estébe nyúlóan megrendezhettük a kikapcsolódásra, feltöltődésre, és nem utolsósorban önfeléd bulizásra hívogató Diákbált. Az intézmény egész közössége által várva-várt esemény idén is számos programmal csalogatta a résztvevőket. Igazgató asszony köszöntő szavai után intézményünk két táncos csoportja, valamint a Fitbody Kids aerobick egyesület tagjai szórakoztatták pulzáló ritmusú fellépésükkel a csodálkozó gyereksereget. Egész este a balmazújvárosi IZ zenekar szolgáltatta a talpalávalót, repertoárjukban a tanárok és diákok egyaránt felfedezhették kedvenceiket.

Idén a hagyományoktól eltérően, vacsora helyett inkább a további szórakozásé lett a főszerep: Bálkirálynőt és Bálkirályt választottunk a 8., Bálkirálylányt és Bálkirályfit pedig a 4. évfolyamosok közül. S bár természetesen nem maradhatott el a minden évben nagy érdeklődésre számot tartó tombolasorsolás, mégis az idei bál legnagyobb durranása kétségkívül a pedagógusok kis lelkes csapatá-

nak meglepetésműsora volt. A megannyi titkos próba övezte produkció Korda György (Dr. Magyar Balázs Dávid) és Balázs Klári (Balláné Bodai Judit) *Reptér* című számának táncos koreográfiája volt. A műsorelem sikerét jól példázza, hogy azt kétszer is elő kellett adnia a tanároknak. A kisebbek számára kilenc, míg a nagyobbaknak tíz órakor ért véget a mulatság.

Ezúton szeretném Varga Judit és jómagam nevében megköszönni a vezetésnek, a kollégák, volt diákjaink és nem utolsósorban a szülők önzetlen segítségét és támogatását, melyet az osztályok étkezésénél, a tombola-felajánlásoknál és a büfé-nél nyújtottak. Nélkülük ez az este bizonyára nem

sikerült volna ilyen jól. Terveink szerint a bál bevételéből udvari játékok beszerzésére kerül sor, annak reményében, hogy a hétköznapiakban még több diák szórakozhasson együtt, így munkálva tovább az iskolai közösség összetartó erejét.

Orbán Istvánné (Diákönkormányzat)

„Bibliai mesterségek a Mesterrel”

Július 31-től augusztus 4-ig
a Bocskai téri Református Egyházközség és a Baltazár Dezső Református Iskola szervezésében.
Részvételi díj: 20.000Ft
Testvérkedvezmény: 18.000Ft

Vár a Biblia világa, sok élmény, és egy jó közösség!

Napközis tábor
alsó tagozatosoknak

Anyakönyvi hírek 2023. február-április

Kereszttségben részesültek:

Geiger-Uzonyi Lilla, Török Lara, Bakonyi Flóra Edina, Bakonyi Dániel Iván, Veresné Varga Piroska, Varga István, Szabó Zoltán, Bácsi Tamás, Mohácsi Hanna Judit, Veres Vivien, Török Amira Hanna, Török Laura Léna, Császi Nándor, Kléner Ádám, Kléner Anna, Tóth Lilla, Bácsi Boglárka, Szarvas Gréta, Sántha Bendegúz Dávid, Beznica-Gyarmati Livia, Kövér Tamara.

Házasságot kötöttek:

Györi Attila és Balogh Tünde, Ölveti Mátyás és Gergely Virág.

Temetések:

Györi Sándorné sz. Sörös Eszter (81), Török Sándorné sz. Szepesi Mária (83), Tardi Lajos (84), Löki Antal (83), Boros Miklósné sz. Tóth Ilona (84), özv. Kathi Lajosné sz. Varga Zsuzsanna (88), Sóvágó Mihály (89).

Várunk rendszeres gyülekezeti alkalmainkra!

Minden héten:

Vasárnap 9 óra istentisztelet és gyermekistentisztelet a Bocskai téri Református Templomban;

Hétfő 7:45 **hétkezdő áhítat**; Bocskai téri Református Templomban;

Hétfő 15 óra gyülekezeti ház **imaközösség**;

Csütörtök 10 óra istentisztelet a Fazekas Gábor Idősek Otthonában;

Szombat 15 óra **Ifjúsági óra** a gyülekezeti házban;

Egyéb rendszeres alkalmak:

Minden hónap 1. és 3. szerdáján 18 órakor **Férfikör** a gyülekezeti házban;

Minden hónap 2. és 4. szerdáján 16 órakor **Hazaváró kör** édesanyáknak a gyülekezeti házban;

Minden páros hét péntekjén 18 órakor **Mindenki bibliaóra** a gyülekezeti házban;

Minden hónap 2. és 4. szerda 13.30 órakor istentisztelet a Szent Kamill Idősek Otthonában;

Minden hónap első vasárnapján 15 óra istentisztelet **Pródon** a Művelődési Házban;

Minden hónap 2. vasárnapján 15 órakor istentisztelet **Hajdúviden** az Ócska Iskolában;

Minden hónap második kedd 06.30 Pedagógus bibliaóra.

A Bocskai téri Református Egyházközség Gyülekezeti Hírlevele

Megjelenik kéthavonta. Nyomdai előállítás: Litográfia Nyomda Debrecen Felelős kiadó: Loment Péter lelképásztor. Szerkesztők: Barakné Horváth Eszter és Loment Péter. Lektorálás: Barakné Sipos Katalin Kiadványunkat adományokból tartjuk fenn. Ingyenesen terjesztjük. Biztonságtétteleket, írásokat a bocskaiteri.ujstag@gmail.com e-mail címre várjuk

Számlaszám: 10400346-00026769-00000008

4220 Hajdúböszörmény, Újvárosi u. 1.

Tel./Fax: (52) 229-998

E-levél: bocskaiteri.egyhaz@gmail.com

<http://www.bocskaiter.hu>

Lapzárta: augusztus 14.